

STRATEGII PENTRU PESCUITUL RAPITORULUI

vineri, 19 martie 2021

Odată cu sfârșitul lunii februarie vremea de afară se încălzește încet, iar gheața din râuri și de pe malurile acestora începe să se topească, prilej pentru vieuitoarele subacvatice să prindă din nou viața. Pe tii rapitori precum albul, pstruțul, țuca, bibanul, cleanul, somnul ori avatul, după o lungă perioadă de timp în care termometrele artau chiar și -10°C , încep să se hrănească cu peștii pradă din arealul subacvatic unde sîlănesc de atâtea generații. Toate acestea pentru a prinde din nou putere ca să supraviețuiască unui nou an ce le va aduce multe surprize și îi va supune la multe încercări atât din partea pescarilor și braconierilor, cât și din partea naturii. Iar cum peștii mici sau peștii momeală, cum îi mai numesc eu, sunt foarte slăbiți din cauza frigului din iarnă care tocmai a trecut, ei devin o pradă relativ ușoară pentru rapitorii feroce, mai ales în această perioadă a anului. Totuși, pstruțul indigen, datorită perioadei de reproducere târzie (octombrie și noiembrie), este un rapitor foarte slab în această perioadă a anului și nu se poate compara cu celelalte specii de salmonide sau rapitori de dimensiuni mult mai mari precum albul, somnul, țuca sau loștrita.

Cel mai activ rapitor la începutul primăverii este țuca, *Esox Lucius*, urmat îndeaproape de loștrita și albul. În cazul în care apele râurilor sau ale lacurilor sunt foarte reci, țuca atacă peștii mici și se hrănește numai la fundul apei, acolo simțindu-se în siguranță, mai ales dacă apa este foarte limpede și rece. În schimb, salmonidele se hrănesc între ape, la aproximativ un metru deasupra albiei râului unde urmează să pescuie, preferând, de regulă, luci de culori închise și de mici dimensiuni, respectiv voblere scufundătoare de aproximativ 5/8 cm, jiguri din silicon de 8/10 cm și oscilante de 6/10 cm cu un maxim de 8/10 grame. Bineînțeles, am să vă mai spun mai târziu arma mea secretă, respectiv rotativa, o unealtă în care mi-a adus cele mai frumoase capturi de până acum. Râul, în tot cursul lui, îndeosebi primăvara la topirea zăpezilor, are debite foarte mari, iese din albie și are tendința de a inunda lunca în sine, iar la scderea apei efectivul de pește nu mai reușește să se întoarcă în albia lui în totalitate. Acolo unde apele râurilor au debit mare sau crescut din cauza topirii zăpezii de la munte este de preferat să pescuiești cu luci mai grele pentru a nu putea fi scufundate de debitul foarte mare și pu-ternic al apelor, deoarece există riscul unei agitații, chiar, pierderea lucii.

Am să vă mai spun mai târziu cleanul, un rapitor mult mai slab în comparație cu celelalte specii de salmonide, dar, totuși, un câmpion feroce după primii 3, 4 ani de viață. Cele mai bune momeli în această perioadă a anului pentru această specie de rapitor întârziat sunt fiica ei de pui, viermușii de carne, rămele roșii de blegar și porumbul din conservă, iar cele mai bune locuri de capturare a cleanului sunt vadurile adânci de aproximativ 2 m. În cazul puțin probabil în care dumnealui, cleanul, nu vrea să se hrănească cu cele oferite de dumneavoastră, aveți toate ansele să prindeți câteva belde, mrețe sau chiar scobari. Totuși, sfatul meu este să insistați de fiecare dată cu pescuitul în vadurile adânci ale râurilor pentru că există întotdeauna probabilitatea să vă răspundă din adâncuri un clean de proporții uriașe. Cu atât mai mult cu cât, știți bine, ca pescar hoinar ce sunt, voi visa mereu la marea captură!

Petru Milo_